

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

ЦЕ БУВ ЧАРІВНИЙ ДЕНЬ у Гравіті Фолз, і Стен Пайнз міркував над створенням чергової грошової схеми. Робітники займались монтажем атракціонів і наметів з іграми та встановлювали лотки з їжею для найпершого у світі Ярмарку Чудес.

— Ось воно, Мейбл! — сказав Стен із гордістю своїй племінниці, обводячи рукою лісову галявину. — Найдешевше місце для ярмарку, яке я зміг знайти! Я заощаджував на всьому.

«А-а-а-а!» Бумс!

Діппер, брат Мейбл, гепнувся неподалік від них у синій кабінці.

— Мені здається, фунікулер зламався, — сказав він. — А разом із ним і більшість моїх кісток.

Стен пирснув.

— Ох уже цей хлопець! Добре-добре, у мене є робота для вас обох. Я надрукував декілька фальшивих свідоцтв про перевірку технічного стану. Наліпите їх на всьому, що вам здаватиметься підозрілим.

Він передав кожній дитині по пачці папірців.

— Дяльку Стене, а це законно? — спитала Мейбл.

— Коли навколо немає поліцейських, усе законно, — відповів Стен і попрямував до Суса — різноробочого Хижки Чудес. Сус приварював металевий прут із мішенню до баку з водою.

— Як там справи з нашим «Мокрим атракціоном»? — поцікавився Стен.

Сус підняв зварювальну маску:

— Майже готово, містере Пайнзе.

Стен із силою вларив по мішені, що була закріплена на металевому прутку. Ідеально! Люди можуть кидати їхні м'ячі так сильно, як тільки зможуть, мішень залишатиметься нерухомою. А він увесь день сидітиме там, де високо й сухо, — над баком із водою.

— Ба! Ніхто у світі не зможе намочити мене, — задоволено вимовив Стен.

— Точно, ніхто і нішо, окрім футуристичної лазерної гармати проти залізних прутків, — пробуркотів Сус.

Стен поляскав по кишенях свого чорного костюму.

— Слухай, а ти не бачив мою червону викрутку? Бісова штука десь загубилася.